

Vergaderjaar 1984–1985 Nr. 138a

18371

Verruiming van de mogelijkheid vrijstelling van belasting te verlenen voor buiten het Rijk verkregen inkomen

VOORLOPIG VERSLAG VAN DE VASTE COMMISSIE VOOR FINANCIËN¹ Vastgesteld 26 maart 1985

De vaste Commissie voor Financiën heeft onderstaande vragen en opmerkingen geformuleerd naar aanleiding van het wetsvoorstel strekkend tot Verruiming van de mogelijkheid vrijstelling van belasting te verlenen voor het in buitenland verkregen inkomsten. De leden van de fractie van het C.D.A. wilden bij de beoordeling van het voorstel de voorgenomen wijziging van het Besluit voorkoming dubbele belasting betrekken.

ALGEMEEN

De leden van de fractie van het **C.D.A.** konden zich in het algemeen verenigen met het voorstel. Zij juichden het overbodig maken van de Cyprus constructie van harte toe. Het kan in het algemeen geen goede zaak zijn de concurrentiepositie van het Nederlandse bedrijfsleven op peil te houden met gekunstelde constructies. De vraag rijst evenwel of er met deze regelgeving wel een einde komen zal aan deze «gekunsteldheden».

Zij toonden zich intussen zeer tevreden dat het louter om fiscale redenen op de pay-roll zetten van bestuurders/werknemers van een buitenlandse dochteronderneming voortaan geen zin meer zal hebben.

De leden van de fractie van de **V.V.D.** hadden met instemming kennis genomen van het onderhavige wetsvoorstel. Er wordt een einde gemaakt aan een oneigenlijke constructie en een niet bedoeld gebruik van de Nederlandse fiscale wetgeving. Daarbij zijn de belangen van het internationaal opererend Nederlands bedrijfsleven in redelijke mate gewaarborgd.

De aan het woord zijnde leden achtten het ook een goede zaak dat de wet redelijk eenvoudig is gebleven. Het was hun daarbij niet ontgaan dat de kritische opmerkingen die in deze Kamer over de wetgevende capaciteiten van de overzijde worden gemaakt een preventieve werking beginnen te krijgen. Ook dat stemde hun tot tevredenheid.

De leden van de fractie van de **P.v.d.A.** onthielden zich in dit stadium van het formuleren van vragen en opmerkingen. Wel behielden zij zich het recht voor tijdens de openbare beraadslaging op dit wetsvoorstel terug te komen.

¹ Samenstelling: Christiaanse (CDA) (voorzitter), Von Meijenfheldt (CDA), Kiers (CDA), Zoon (PvdA), Simons (PvdA), Van Graafeiland (VVD), Van Tets (VVD), Mw. Bischoff van Heemskerck (D'66), Vogt (PSP), Hoekstra (CPN), Barendregt (SGP), De Gaay Fortman (PPR), Schuurman (RPF) en Van der Jagt (GPV).

Terugwerkende kracht

Tegen de terugwerkende kracht die de leden van de **C.D.A.**-fractie in het voorstel aantreffen, hadden zij minder bezwaren dan zij in voorgaande gevallen wel tegen terugwerkende kracht in wetgeving hadden geuit. Het gaat in voorliggend wetsvoorstel immers om een verbetering van de positie van de belastingplichtige. Zij prezen de bewindsman omdat deze geen enkele terugwerkende kracht heeft nagestreefd waar het gaat om bewarende maatregelen. Zij wezen daarbij eveneens op de voorgenomen wijziging van het Besluit ter voorkoming van dubbele belasting.

Zij vroegen evenwel of de wijziging van dat Besluit niet beter per 1 januari 1986 kan worden gerealiseerd dan op de datum die de staatssecretaris nu op het oog lijkt te hebben.

Strijdigheid met Grondwet

In het algemeen konden de leden van de **C.D.A.**-fractie zich verenigen met de beschouwingen van de bewindsman over de vraag of er strijdigheid bestaat tussen dit voorstel en artikel 1 van de Grondwet alsmede met het Europees recht. Zij deelden zijn conclusie dat er van strijdigheid geen sprake kan zijn. Zij stelden een korte schriftelijke samenvatting van de argumentatie van de bewindsman, zowel ten aanzien van de Grondwet als ten aanzien van de Europese recht op prijs.

Amendement-Couprie

De leden ook hierboven aan het woord hoorden gaarne een nadere uiteenzetting over de inhoud van de ministeriële besluitvorming als bedoeld in de laatste zinsnede van het voorgestelde tweede lid van artikel 38 Algemene wet inzake rijksbelastingen. De aanvaarding van het amendement-Couprie (op stuk nr. 10), welke toevoeging van deze zinsnede aan het voorstel ten gevolge had, achtten deze leden een goede zaak. In de oorspronkelijke opzet van het artikellid was pseudowetgeving nodig geweest. Zij werden gaarne ingelicht over de mogelijke draagwijdte in positieve danwel negatieve zin van de vast te stellen ministeriële regels voor de belanghebbenden.

Gevolgen voor werknemersverzekeringen

De leden van de **C.D.A.**-fractie achtten het van belang beter inzicht te verkrijgen in de gevolgen van invoering van dit wetsvoorstel voor de werknemersverzekeringen, mede in verband met het vereiste van binnenlands werkgeverschap. Kunnen deze gevolgen nog eens kort worden beschreven?

Casusposities

Voorts wilden de leden van bovengenoemde fractie nog een aantal vragen stellen naar aanleiding van concrete casusposities. Ten dele werden deze vragen al tijdens de beraadslagingen in de Tweede Kamer aan de orde gesteld. De leden hier aan het woord wilden ter voorbereiding van de behandeling in de Eerste Kamer graag zo exact mogelijk geformuleerde schriftelijke antwoorden.

Ten aanzien van Saoedi-Arabië is het bekend dat indien een bedrijf een werk uitvoert in opdracht van een private onderneming, de werknemers die aldaar te werk worden gesteld, verplicht in dienst moeten treden bij een Saoedische werkgever, aangezien anders geen werkvergunning wordt verkregen. Nu de laatste tijd, tengevolge van de derving van inkomsten uit oliewinning de opdrachten steeds meer afkomstig zijn van private ondernemingen en niet van de overheid, zal het steeds vaker voorkomen dat

werknemers die naar Saoedi-Arabië worden uitgezonden in dienst treden van een lokale werkgever. Ook nu komt het regelmatig voor dat werknemers zowel in dienst zijn van een Cypriotische maatschappij, die het salaris betaalt, als van een Saoedische maatschappij die geen salaris betaalt, terwijl de werknemers zowel voor als na de periode van uitzending uitsluitend in dienst zijn van de Nederlandse werkgever. Gedurende de periode van uitzending neemt men formeel ontslag bij de Nederlandse werkgever, die echter – veelal – wel een verklaring afgeeft dat hij bereid is de werknemer na terugkeer in Nederland weer in dienst te nemen.

In grote lijnen kunnen zich bij uitzending naar Saoedi-Arabië dus 3 situaties voordoen.

- A. De werknemer geniet zijn gehele salaris van de Saoedische werkgever
- B. De werknemer geniet zijn gehele salaris van de Nederlandse werkgever (men treedt dan slechts formeel in dienst bij de Saoedische werkgever zonder een salaris te genieten)
- C. Van de Saoedische werkgever wordt een salaris genoten en daarnaast wordt eveneens een salaris uitbetaald door de Nederlandse werkgever (de werknemer is bij beide werkgevers in dienst).

Zou de staatssecretaris willen aangeven of in al deze drie gevallen de nieuwe regeling van toepassing zal zijn, waarbij kan worden aangetekend dat in geval A, waarin de werknemer uitsluitend een salaris van de Saoedische werkgever geniet, de werknemer formeel uit dienst is getreden van de Nederlandse werkgever;

Een vraag die met het vorenstaande nauw verband houdt is de volgende.

Een werknemer treedt formeel uit dienst van de Nederlandse werkgever en treedt formeel in dienst van een lokale werkgever. Zijn gehele salaris wordt door de lokale werkgever uitbetaald. Stel, dat in deze situatie ten aanzien van de Nederlandse (oud-)werkgever geoordeeld moet worden dat deze als mede-werkgever moet worden aangemerkt, conform het standpunt van de Centrale Raad van Beroep in zijn uitspraak van 1 november 1980 (W.W. 1980/79) gepubliceerd in RSPR SV 1981/nr. 87 (naar welke uitspraak eveneens is verwezen in de memorie van toelichting op blz. 5) kan dan de werknemer toch nog een beroep doen op toepassing van het Besluit voorkoming dubbele belasting?

Ook komt de vraag aan de orde hoe in de volgende situatie moet worden gehandeld.

Een Amerikaans bedrijf heeft in Nederland een vaste inrichting. Bij deze vaste inrichting zijn een aantal Nederlanders werkzaam in Nederland. Indien enkele van deze Nederlanders voor een periode van meer dan 3 maanden worden uitgezonden naar een niet-verdragsland terwijl zij geacht moeten worden in Nederland te blijven wonen, kunnen zij dan een beroep doen op toepassing van het besluit? Of wordt gesteld dat in deze situatie men in dienst is van een Amerikaanse werkgever, waardoor het niet mogelijk is een beroep te doen op het besluit?

Indien het antwoord van de staatssecretaris op het laatstbedoelde voorbeeld ontkennend luidt, kan dan dit probleem worden opgelost indien gebruik gemaakt zou gaan worden van een Nederlandse employmentcompany, op dezelfde wijze als tot op heden gebruik wordt gemaakt van een Cypriotische employmentcompany?

De voorzitter van de commissie,
Christiaanse

De griffier van de commissie,
Sprey